

Rogstad och Ilßbo Sochner
Den 21 Octobris Åhr 1659.

Nämnden

Michel Erichßon i Stambnääs,	Oluf Perßon i Åkrö
Jöns Erichßon i Wästanbäck,	Lars Månßon i Fröland
Hans Perßon i Sylta,	Erich Olufzon i Fröland
Pell Perßon i Åkrö,	Per Suenßon i Sillia
Peder Olufzon i Åkrö,	Per Jonßon i Ahrnöhn
Erich Nillßon i Östanåå och	Olof Larßon i Wästier

Dato publicerades den Kongl. Hofrättens bref och Resolution af den 11 Majj 659 angående mökränckningh och lönskoläge.

Huufarme i Rogstadh 17 Persohner dheras skatt 6 mantal 8 öre 21 th:r.
Ilßbo 4 Personer dheras skatt 1 mantal 4 öre der på bewijs gifuit.

Dato tingfördes en **BondeSon Jöns Perßon i Broo**, huilken på förra tinget den 9 Junij 659 angifwen blefh af en **änkiedotter Annickia Olofzdotter** om sijne 15 åhr, att han hade haft tijdelagh medh en sijns Fadhers Koo, och thå Saaken rychtbahr blef, hafwer han hållit sig undan tinget, och nu åther sielf williandes instält sigh på tinget. Huilken och nu af hånne der om beskylt blef, föregifwandes att hon oförwarandes kom in oppå honom i Fäähuset om en Söndagh, der han stodh oppå trådfalls Stocken och den skamlige gärningen bedreef. Der till han aldeeles neekade om sielfue gärningen, men till thet att han ther war, kunde han inthet neeka, uthan bekände dher wara ingången efter sin Modhers anledningh efter Ägg. Begärandes derföre få giöra sigh frij, hwilket honom för deß omständigheter skull tillåthit blef, att han fäste lagh, och Saaken deß bättre kunde komma i dagzliuset och satte löfte och borgen för sigh.

Af förra tinget den 9 Junij blefwe **Michel Erßon i Stambnääs** och **Hans Perß i Syltha** till profz nämnde oppå **Bengdt Perßons i Garlu** prætension emoot hans granne **Niels Hanßon** för den Jordh hans förfäder ifrån Bengdt Perßons gårdh sigh tillhandlat hafwer, att ehrfahra om dhe kunna skiönia dhe skiften i åker och änggh som försålde äre. Och witnadhe the nu att Bengdt Perßon ej kunde bewijßa någre Råå eller tegheskiften, kunde icke håller Bengdtz **Fader Per Olofßon** som en gammal man öfwer sijne 80 åhr war, thet bewijßa, uthan för dhem bekände att Son ingen rätt hafwer att fordra på någon Skattzafkortningh, efter Jorden är betalt och afstilt som deß Kiöpeskrifter uthwijsa, och efter Bengdt Perßon nu ej war tillstädes, opsattes åther ährendet.

Lars Bengdtßon i Åkrö förordnades Målzman för **Hustro Märit i Garlu**.

Dato uthi den anhängige ock twistige Saak emillan **Pell Perßon i Åkrö** Kärande och **Carl Uneßon i Wälsta** medh 3 hans bodhelagor å **Bergöhn** Swarande, angående ½ partt af Bergöhn, som Åkersgränden will hafwa sin rättigheet uthj och Pell Perßon för hans gårdh will iblandh dhem tillrächna sigh Fäåboställe, hwilka hans Förfäder till en längh tijdh hafwa Anburit för then långa wägen, och

tferföre att hans grannar åhrligen hafwa warit hemma på Byeskogen. Så åhr der om wordet ransakat och befunnit, att oansedt **Måns Gaddz** Synebref af Åhr 1538 förmåhler om Sörredalens och Åkergrändens Rågångh, och eij nämpner af huadh orsaak och twist samma Rågångh är optagen, men icke theß mindre befinner thet sigh att Bergöhn ligger in om Sörredahlens Rågångh, huarföre Wälsta och Sörredahleboor willia förmena Åkers gränden någon rättighet dher uthj, lijkwäll medan gamble män **Per Jonßon i Wij och Tuna Sochen, Oluf Månßon i Blättesta**, och **Per Olufzon i Åkrö** och Norredahlen witnadhe efter sijne föräldrar att Pell Perßons förre hemmans åboor war lagdh Fäboställe å Bergöhn, thet och **Länßman Jöran Olufzon** eij kunde neeka till, som en ägesmän är af Sörre dahlen, att åkersgrenden äger ¼ part i Bergöhn, thet the andre hans grannar eij mehra bestå wille än af then yttersta Bergöhn, dher Fiskiare hamnen är. Item befinner thet sigh och att denna Saach hafwer för 23 åhr sedan warit till rätta, dhå Åkersgrenden åhr wordin för sin gamble häfd af Bergöhn ehrhållen, dy kunde dhe som i Nämnden owalde wore Nembl. **Michel Erßon i Stambnääs, Jöns Erßon i Wästanbäck, Per Swenßon i Sillia**, Per Olufzon i Åkrö, **Per Jonßon i Ahrnön, Erich Nillßon i Östanå** och **Oluf Larßon i Wästtiär** icke hindra dhem ifrån dhen rätt som dhe tillförende fådt hafwa, medh så beskedh kan thet annorlunda bewijsas, så sökie dhen sin rätt som bädst kan och gitter.

Hwadh nu sedan, Åkergrändens prætion anlangar om dheras Ryßie läggningar i **Kimsundet** och Fijskerij i **Sunnanå**, huilke lägenheeter och liggandes äre in om Sörredaalens Rågångh, Så fordras kraftigare beskedh af Åkersgränden huru dhe dher inkompe ähre.

Dito den 29 Junij Åhr 1660 medh Nämnden af förra tinget allenast för **Michel Erßon i Stambnäs** och **Per Jonßon i Ahrnön** insattes **Mattz Nilßon i Arnöhn** och **Oluf Erßon i Wälsta**.

Dato Publicerades den Högl. Kongl. Hofrättens bref af Dato 25 Novemb: 1659 angående Saachören medh deß beschaffenheet.

Jöns Erichßon i Wästanbäck wardt Saach 3 m:r för blodwijthe till **Länsmans Son Michel Jöranßon** efter thz 10 Cap. i Sårn. mz willia. Blefwe förlichte.

Anno 1659 den 9 Junij wardt på tinget tillkännagifwit och af en **änckiedotter Anna Olofzdotter i Broo** widh sine 15 åhr oppenbarat att en **ungh drengh Jöns Perßon i Bro** på sitt 18:de åhr hade haft tijdelagh medh en sins **Faders Per Jönßons** Koo, som skedde om en Sundagh sedan folcket war kommit uhr Kyrckian nu i förledne wåhr tugh åhr sedan, och nu till Dato åhr han 20 åhr.

Der om han tillfrågat blef huru hon thet kunde bewijsa? Swaradhe hon att thå hon åhrnadde gå till sin grannes för:ne **Per Jönßons dotter en ungh Flickia Karin** benämnd, lågh hennes wågh om Fäåhuset, sågh hon Dören stå så när half yppen tänckte hon att qwinfolcken skulle wara dher inne, och thå hon sågh in genom Dören, sågh hon thet **Jöns Perßon** stodh ther på tråfaldzstocken, baak för en hwijt Koo och den wederstyggelige gärningen bedref, der jämpte stodh och en annan Koo, men den mehra booskapen war i skogen. Andre dagen föregaf Anna thet bekänna för hannes leeksyster för:ne Karin, och hon bekände

dhet sedan för sin äldre **Syster Anna Persdotter**, och hon öfuer talade Anna Olufzdotter och lofwade henne ett Särckielerft att hon wille tija, som Anna Persdotter ej kunde neeka till, doch thet ej uthgaf.

Thå tillfrågades **Anna Olufzdotter** huarföre hon thet oppenbarade? Suarade hon thet ej för sitt Samweth skull kunde förtija, sedan hon till större åhr kommen war, uthan thet för sijne **grannepijgor Margreta Persdotter och Margreta Jönsdotter i Bro** tillkänna gaf, och thå thet rychtbart blef, söchte **Länßman Jöran Olofzon** att få honom fast, men **Jöns Perßon** hafuer i med ler tijdh tagit flychten.

Thå tillspordes Fadhren och **Modheren Hustro Margreta**, huadh bekännelße Sonen för dhem giort hafwer? Swaradhe han ingen bekännelße fåå af honom, uthan thet Sonen för sin Modher Hustro Margreta bekändt hafwer, att han neekadhe till gärningen, men opsåthet bekände han hafwa Synden bedrifwa. Imedler tijdh är **Jöns Perßon** sielf williandes till Swars kommen, och satt löfte och borgen för sigh till rätta.

Hwilken stältes för Rätta den 21 Octobris 1659 och tillfrågades hwadh han till **Anna Olufzdotters** för:ne bekännelße och beskyldningh Swara wille? Swaradhe han och aldeeles neekade der till.

Thå tillspordes han åther hwarföre han togh flychten dher han oskyldigh warit hafwer? Swaradhe han ordsaken wara hans Faders hårda tilltaal och afskyndande, efter Fadheren mente honom ej wara frij.

Thå tillspordes **Fadheren Per Jönßon** om hans Sons bekännelße om opsåthet. Swarandhe han och ej kunde neeka så wara af Sonen för **Modheren Hustro Margreta** bekändt, thet och Modheren bekände, af hwilket taal Fadheren honom hårdt tilltalthe och menthe han skulle wara skyldigh, altderföre skyndade Fadhren honom sin koos, som han sadhe, men Sonen neekade nu aldeeles ther till att han thet bekändt hade.

Thå tillspordes **Anna** när och på huadh rum thet skedde? Swarade hon 657 widh wårtijden om en Sundagh efter middagen, thå folcket war kommit ifrå Kyrckian, och thå hon som förre sagdt åhr, sågh in i Fäähuuset, Sågh hon honom den wederstyggelige gärningen bedrifua, och der medh gick hon in i gården och Stufuan, och straxt kom han efter.

Åther tillspordes hon om hon märchte thet han blef hånne warse? Suarade hon ej kunna thet förstå, medh mindre han icke hörde thå hon täpte i porthen.

Thå tillspordes **Jöns Perßon** om han thå war i Fäähuuset som hon foregaf, eller huadh han hade dher att beställa? Swarade han ej wäll minnas, men thet kunde han inthet neeka att han en gångh för Skoolöþa skull war hemma med sin lille **Syster Karijn Persdotter** ifrån Kyrckian, och thå war han neder i Fähuuset och efter moderens anledningh skulle taga ägg uthi en bytta oppå en hilla der samma Koo i bååsen stodh, och thå han inkom i Stufwan war **Anna Olofzdotter** dherföre honom, men äggen hadhe han hånne forborgat läggia under en gryta widh Kärilhyllan, till theß Anna skulle gå sin kooß, thå dhe achtade kolla äggen.

Thå tillfrågades Modheren om hon wiste honom äggen? Swarade hon ej så wäll minnas, doch påminte hon sigh att hon gaf honom lof i weckan taga äggen, när han skulle om Sundagz afton gå till Siön i Fiskie.

Thå tillspordes åter **Jöns Perßon** om han thå blef warße **Anna** thå han togh äggen? Swarade han nej.

Tillspordes **Fadheren Per Jönßon** och **Sonen Jöns Perßon** om dhe hafwe haft eller hade någon owänskap medh **Anna Olufzdotters** Modher eller barn, hwarföre hon Sonen en sådan last påföra skulle? Swaradhe dhe ej sådant hafwa förstått, thet ock Annas Moder bekände ingen owänskap wetta uthaf.

Nu oansedt denne **Jöns Perßon** både Särskilt och oppenbarligen om Sanningens bekännelße förhördh blef, lijkwäll kunde Rätten ingen annan bekännelße få af honom. Icke häller lätt **Anna Olufzdotter** annat förstå eller sigh af wijka låtha ifrån sin bekännelße än att hon ju wist sågh att han den bestälningen hade för sigh. Och på dhet Rätten skulle i ett sådant grof ährände blifua om Saaken deß wißare, sattes Jöns Perßon i Kistan 1½ wecka för än dhetta tinget höltz, och i medler tijd och nu widh tingzhållandet blef han flijteligen af **Kyrckioherden H. Olof** förmant om Sanningens bekännelße och doch alt stadigdt nekat. Altså blef han tillfrågat huru han wille eller kunde sigh här ifrån leeda? Swaradhe han och badh att han sigh derifrån medh laga Edh befrija finge, och framkallade 12 boofaste män hwilka så wijda the om hans förre lefwarat wiste tillbudhe willia gå i Edh medh honom.

Så på thet att Sanningen kunde komma i dagzliuβet, tilläth Nämnden att han fäste lagh till näste tingh under borgen och löfte.

Och nu på föreskrefne Dato den 29 Majj förestältes åter **Jöns Perßon** och om all denna ofuan:ne Ransaachningh och besynnerligh om den bekännelßen som Fadheren, och Modheren bekändt hafwer att han om opsåthet tillstådt hafwer, förhör och tillfrågat blef. Tillstodh och bekände han på sidstone oppenbarligen för Rätten, att han hade thet goda opsåthet att han tilbödth den wederstyggeliga gärningen bedrifwa, men han föregaf att Koon ej wille stå stilla, och i så måtto afrådde han sigh ifrån den synden, påminnandes sigh den syndh som för dhetta i Sochnen af sådant tillfälle skedt war, men som föresagdt är till gärningen neekade han aldeeles, och framkallade åter sijne wärningzmän och begärthe the willia honom der ifrån befrija? Swaradhe the och sadhe ej kunna honom för den bekännelße han nu gjorde, befrija, uthan afträdde.

Der medh lades ährendet till Nämndens öfwerwägande, och war thet så dheras enfaldige betänckiande, att oansedt **Jöns Perßon** sin oskyligheet dher medh bethe wille efter han ofången till Swars kom, Så och af Nämnden påsedt hans Stadige neekande om siälfwe gärningen; och i så måtto uthi en sådan tiufwelachtigh Saak, häller wara benägen till att wärria ähn fällia; Lijkwäll medan han tillförende hade neekat om opsåtet och tillbudet, och thet lijkwähl sedan bekändt, hwarföre han sin laghfäste edh ej kunde gå; Altså gafz **Anna Olufzdotter** fastare witzord medh sin oppenbarelße den Siälfue gärningen, och i ty kunde Nämnden icke wärria honom emoot lagh och thz 14 Capitell i Högmåls

balcken, uthan der efter fälthe honom att Jernslås och stå uppenbara skrift och lijf behålla. Tils wijdare den Högl. Kongl. Hofrättens Nådige förklarningh, huru medh hans straff handla skall. Tillförendhe weet honom ingen för sådan eller annan grof mißgärningh att förwijta som Nämnden medh tinglaget betygade huilka fälla en ödmiuk böön för honom att han till nåder blefwe optagen, och är han på borgen och löfte löös gifuen.

Eftersåsom någon twist och trätha opwuxin och opkommin ähr emillan **Jöns Erþon i Wästanbäck** oppå Sochnenes wägnar Kärande och någre af **12män Hans Perþon i Sylta, Erich Olofzon och Lars Månþon i Fröland** Swarande, angående någre Poster peninger som deße 12män skulle på Sochnens wägnar hafwa upburit för skiutz och gästningh up i landet, och derföre eij giort Redo och Rächenskap. Altså wardt medh bägges samptyckio begärat att **Pastor Wäll:de H. Oluf** medh någre andre i Sochnen wara öfwer denna theras Rächningh, och sådant medh alt fough och godt skick förrätta, att huar får wetta huadh feel kan wara.

Erich Olufzon i Maalsta lätt upbiuda sigh medh sitt hemman 7 öre 12 th:r i skatt 3 gången för ålderdom och skiötzel skull, och förmantes **Mågen, Pell Perþon** att han antager sitt Swärfolck, och dhem efter sin förmågo skiöther efter han besitter hemmanet.

Pastor H. Oluf Jonæ lätt opbiuda någon Jordh liggiandes i **Ingstad** som han af åthskillige kiöpt hafwer i skatt 2 öre 8 th:r 1:ste gången.

Borgare Christopher Erichþon lagbödh en Sölfwerkooþa i pant af **Erich Olufzon i Wästantiär** för 20 P Koppermyntt 1:ste gången.

Peder Olufþon i Håckstadh lätt opbiuda sitt hemman 5 öre i skatt 1:ste gången.

Efter den Högl. Kongl. Hofrättz Resolution af Dato 19 Decemb. 660 skall för:ne **Jöns Perþon i Broo** för sitt onde opsåth som han sigh bekändt hafuer i sinnet haft den wederstyggelige synden att bedrifwa, slåås i Halzjörn och arbetha ½ åhr och stå oppenbakra skrift, huilken Resolution wärckeligh anstält ähr att Exequeras.